

3 Евангелля св. Марка

Езус, выйшаўшы з сінагогі, прыйшоў з Якубам і Янам у дом Сымона і Андрэя. Цешча ж Сымона ляжала ў гарачцы, і адразу сказалі Езусу пра яе. Ён падышоў і, узяўшы за руку, падняў яе. І прайшла ў яе гарачка; і жанчына пачала служыць ім.

Калі ж настаў вечар і зайшло сонца, прыносілі да Яго ўсіх нядужых і апантаных злымі духамі. А ўвесь горад сабраўся перад дзвярыма. Ён жа аздаравіў многіх, якія пакутавалі ад розных хвароб, і выгнаў многіх злых духаў; і не дазваляў злым духам казаць, што яны ведалі Яго. А раніцай, устаўшы вельмі рана, выйшаў і пайшоў у пустыннае месца і там маліўся. Сымон і тыя, хто быў разам з ім, пайшлі за ім. І, калі знайшлі Яго, сказалі Яму: “Усе шукаюць Цябе”. Ён адказаў ім: “Пойдзем куды-небудзь у бліжэйшыя мястэчкі, каб і там прапаведаваць, бо Я дзеля гэтага прыйшоў”.

І прапаведаваў Ён у сінагогах іхніх па ўсёй Галілеі і выганяў злых духаў.†

Мк 1, 29–39

Трэба ўмець знайсці гэтыя моманты!

На першы погляд звычайнае апісанне незвычайных падзей: Езус абвяшчае Евангелле ў Кафарнаўме і пацвярджае свае словы незвычайнымі знакамі – цудамі. У горадзе наступіла ажыўленне: многія людзі аздаравіліся, многія вызваліліся ад злых духаў. У апісанні не хапае хвалебнага акорда, у якім Езус Хрыстус намінуецца, напрыклад, ганаровым жыхаром горада, кімсьці асабліва адзначаным. Аднак, нічога падобнага не адбылося. Надышла ноч. Людзі адправіліся адпачываць. Усе, акрамя Езуса, які выйшаў за межы горада, каб маліцца. І гэта быў сапраўдны момант хвалы! Спачатку павінны былі быць “вырашаны” чалавечыя справы: людзі павінны былі пачуць Добрую Навіну, тыя, хто пакутуе, – словы суцяшэння, хворыя мелі права чакаць аздараўлення, а апантаных – вызвалення ад зла. Усё было б недасканалым, калі б не было гэтай малітвы ў адзіноце! Можна напрацавацца, замучыцца, але калі не будзе штодзённай малітвы ці нядзельнай св. Імшы, то ўсе намаганні могуць застацца невыразнымі, як бы няпоўнымі. Бо без звароту да Бога...